

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514010691
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Szalay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514010691.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zoltána Szalaya a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Mareka Dudíka, v trestnej veci obžalovaného Ing. U. M., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 31. augusta 2015 odvolanie Y. M. a Š. M. proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30. 3.2015 sp.zn. 3 T 147/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. z a m i e t a odvolanie Y. M. a Š. M..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Ing. U. M. uznaný za vinného prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v T. F. M., okres Košice - okolie a inde, v dobe od 1.8.2014 do 31.12.2014 ako otec plnoletých dcér Y. M. a Š. M.S. ničím neprispieval na ich výživu aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. 16P 123/2012 zo dňa 12.2.2013 a aj napriek tomu, že dňa 31.7.2014 bola s ním ukončená dohoda o vykonaní práce, v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedenom ÚPSVaR Košice sa nezaevidoval, čím mu vznikol dlh na výživnom voči každej z dcér najmenej vo výške 30% životného minima na jedno nezaopatrené dieťa, čo predstavuje sumu 27,13 eur a tak mu vznikol dlh na výživnom spolu vo výške minimálne 271,30 eur.

Okresný súd podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona upustil od potrestania obžalovaného Ing. U. M..

Dňa 2.6.2015 (t.j. v 15-dňovej lehote) Y. M.Á. a Š. M. podali odvolanie proti tomuto rozsudku okresného súdu s tým, že s výrokom prvostupňového rozsudku nesúhlasia, lebo obžalovaný (ich otec Ing. U. M.) si neplnil vyživovaciu povinnosť nielen za obdobie uvedené v napadnutom rozsudku, ale od 15.12.2013 až doteraz. Preto nesúhlasia s tým, že mu nebol uložený žiaden trest. Pokiaľ prišiel o celý svoj majetok, môže to pripísať len svojej nezodpovednosti. Sám nejaví záujem riadne sa zamestnať a plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ z terajšieho zamestnania je uvedené, že dostáva len 50,- €, je to len účelové tvrdenie jeho zamestnávateľa, aj vzhľadom k tomu, že sa jedná o firmu jeho brata.

V ďalšom namietali postup prokurátora v predmetnej veci, lebo na hlavnom pojednávaní vystupoval proti nim.

Veria, že krajský súd prehodnotí napadnutý rozsudok, inak sa odvolajú na Najvyšší súd SR.

Po preskúmaní veci je potrebné predovšetkým uviesť, že podľa § 308 ods. 1 Tr. por. v neprospech obžalovaného (za aké podanie Y. M. a Š. M. možno považovať) môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor. Len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

K odvolaniu Y. M. a Š. M. je potrebné uviesť nasledovné:

Podľa ustálenej súdnej praxe dlžné výživné nie je takou majetkovou škodou, o ktorej by sa mohlo rozhodovať v trestnom konaní. Osoba, ktorá za obvineného dobrovoľne plnila vyživovaciu povinnosť, je oprávnená žiadať náhradu tohto plnenia nie z titulu náhrady škody, ale podľa § 79 ods. 1 zák.č. 36/2005 Z.z. (R III/1967).

Dôležitejšie je v tejto súvislosti uviesť, že v konaní o trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 213 Tr. zák. (teraz § 207 Tr. zák.) nezaplatené výživné alebo ošetrovné nie je dlhom zo škody zodpovednej trestným činom, ale nesplnením povinností, vyplývajúcej zo Zákona o rodine, ktorej zavinené porušenie je samo o sebe trestným činom. Z toho vyplýva, že osoba, vo vzťahu ku ktorej bolo treba výživné, resp. ošetrovné plniť, nemá v trestnom konaní postavenie poškodeného podľa § 43 Tr. por. (teraz § 46 Tr. por. pozri R 55/1993).

Z podania oprávnených Š. M. a Y. M. vyplýva, že ich odvolanie smeruje výlučne čo do výroku o vine a treste.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už výslovne vzala späť.

Z vyššie uvedeného teda nesporne vyplýva, že Š. M. a Y. M. nemôžu vystupovať v predmetnej veci ako poškodené a navyiac zo zákona (podľa už citovaného ustanovenia § 308 Tr.por.) nie sú oprávnené podať odvolanie v neprospech obžalovaného Ing. U. M..

Z týchto dôvodov preto krajský súd nevyhovел odvolaniu Y. M. a Š. M. a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.